

Да Вялікадня і да 555-годдзя з часу першага пісьмовага ўпамінання Спасакага манастыра бібліёграфамі цэнтральнай бібліятэкі выдадзены краязнаўчы буклет «Манастыр у імя Усяміласцівага Спаса» з цыкла «Праваслаўныя святыні Кобрыншчыны».

У буклеце даецца кароткая гісторыя храма, якая непарыўна злучана з гісторыяй горада Кобрына, прадстаўлены фотаздымкі розных гадоў. Зроблены буклет у фармаце «Акенца».

Кобрын

1465-2020

**Манастир
у імя
Усяміласцівага Спаса**

**Выгляд
манастира пасля
пажару 1895 г.**

**Мемарыяльная дошка
на гістарычным
корпусе манастира**

**Манастирскі корпус
у 1920-1930 гг.**

МАНАСТЫР У ІМЯ УСЯМІЛАСЦІВАГА СПАСА

Спаскі манастир г. Кобрына заснаваны апошнім з роду Кобрынскіх Іаанам Сямёнавічам пры аднайменнай гарадской царкве, дала яму назву. Першае пісьмовае згадванне пра манастир даткавае кастрычнікам 1465 г. Манастир быў багатым, меў шмат каштоўных рэчэй, кніг, земляў у навакольных сёлах. Да нашых дзён захаваліся двухпавярховы манастирскі корпус.

За шматвяковую гісторыю былі ў манастира і перыяды росквіту, заняпаду, разбурэння. Пасля Брэсцкага сабора 1596 г., на якім заключана царкоўная унія, манастир стаў уніяцкім. З тых часоў Кобрынскі манастир становяцца месцам сходаў і нарад уніятаў. У 1626 г. у манастир праходзіў царкоўны сабор вышэйшага ўніяцкага духавенства.

Падчас руска-французскай вайны 1812 г., калі войскі Напалеона знаходзіліся ў Кобрыне, манастир быў пераўтвораны ў магутны Галоўны корпус ацалеў тады цудам.

У верасні 1830 г. у Кобрынскім манастиры адкрылася павятовае духоўнае вучылішча, асноўнай мэтай якога была падрыхтоўка хлопцаў да паступлення ў духоўную семінарыю. Са сцен установы выйшлі будучыя навукоўцы і краязнаўцы.

У 1839 г., пасля адмены ўніі, манастир закрыты. Пабудовы застаўся распараджэнні духоўнага вучылішча.

У 1872 г. синадальным указам вучылішча пераведзена ў мястэчка Жыровічы, а манастирскія памяшканні былі перададзены ў распараджэнне мясцовага духавенства.

Далейшая гісторыя манастира сумная. Пажар 1895 г., а таксама пачатку XX ст. знішчылі манастирскія будынкі, пакінуўшы толькі цагляны каробку з вялікім склепам.

У сярэдзіне 20-х гадоў XX ст. польскай адміністрацыяй прынята рашэнне адрэстаўраваць вежавыя сцены для наступнага размяшчэння павятовага суда. Аднаўленчыя работы суправаджаліся чарговай істэрыяй перапланіроўкай інтэр'ера.

З 1923 па 1939 год у манастирскім корпусе размяшчаўся павятовы суд. З 1939 па 1962 — гаркамгас, з 1962 да 2010 — РАУС.

У чэрвені 2010 г. памяшканне было перададзена Брэсцкай епархіі, і ў гэты час па благаславенні Сінода Беларускай Праваслаўнай Царквы манастир адрэстаўраваўся, але ўжо як жаночы манастир Усяміласцівага Спаса. Гісторыя ўсё вяртае на сваё месца.

Ігуменняй манастира з'яўляецца ігумення Еўфрасіння (Кура) Галоўная святыня манастира - спіс з цудатворнага абраза Божыя «Скорапаслушніца», спецыяльна напісаны для манастира на Аляксандра Кожную пятніцу перад ім здзяйсняецца Вячэрня з акафістам.

Вярнуўшыся пад юрысдыкцыю царквы, Спаскі манастир, стары куток Кобрына, з якім злучана шмат гістарычных падзей, не страціў турыстычны патэнцыял, прывабнасць для вандруюцаў самых розных канфесій.

Адраджэнне адного з старажытных манастироў Беларусі ў наш час безумоўна, цуд, сведкамі якога мы з'яўляемся.